

اخبار

حسن جوهرچی در گذشت

حسن جوهرچی، بازیگر سینما و تلویزیون صبح دیروز دار فانی را وداع گفت. به گزارش «وطن‌امروز»، حسن جوهرچی، بازیگر سینما و تلویزیون صبح دیروز دارفانی را وداع گفت. وی به دلیل بیماری و عارضه کبدی در بخش آی‌سی‌یو بستری بود. به گفته یکی از نزدیکان این بازیگر، وی صبح روز گذشته به دلیل ایست قلبی در گذشت. حسن جوهرچی در سال ۱۳۴۷ در یک خانواده اردبیلی در تهران متولد شد. وی لیسانس عکاسی از دانشکده هنرهای زیبای دانشگاه تهران را داشت. بازی در سینما را در سال ۱۳۴۷ با «قیل در تاریکی» که بعد از ۱۵ سال کامل شد، شروع کرد. نخستین بازی مطرح او در سینما در سال ۱۳۷۰ با فیلم «هرخورد» به کارگردانی سیروس لوند بود. او با بازی در ۲ سربال تلویزیونی «در پناه تو» و «در قلب من» به مدت یک دهه از چهره‌های محبوب تلویزیونی طی سال‌های میانی دهه ۷۰ تا اواسط دهه ۸۰ بود. فیلم های زیر بخشی از آثار سینمایی است که جوهرچی در آن ها به ایفای نقش پرداخته است: آبی (۱۳۷۹)، آقای رئیس‌جمهور (۱۳۷۹)، دختری بنام تندر (۱۳۷۹)، بادام‌های تلخ (۱۳۷۶)، دو زن (۱۳۷۷)، سلطان (۱۳۷۵)، ضیافت (۱۳۷۴)، ویرانگر (۱۳۷۴)، بر بال فرشتگان (۱۳۷۱)، برخورد (۱۳۷۰)، قیل در تاریکی (۱۳۶۸)، اما شاید بتوان گفت بیش از همه بازی در سربال تلویزیونی در پناه تو در درخشش و شهرت او تاثیرگذار بوده است. سربالی به کارگردانی حمیده لیخته‌ده که بارها از تلویزیون بازپخش شد و هر بار مورد توجه مخاطبان گذشته و اکنون قرار گرفت.
تنهایی لیلا، برابر با اصل، شبهای روشن، مثل شیشه، سراب، فاصله،فاکتور هشت (مجموعه تلویزیونی)، بسوی عیدی، جابر ابن حیان، هویت پنهان، پيله‌های پرواز، او یک فرشته بود، غریبانه، سیمای مدرسه، مشق عشق، نسیم رؤیا، روزهای زندگی، در پناه تو، دومین انفجار، و کادی جوان و هدف گم‌شده از جمله آثار تلویزیونی این بازیگر هستند.حسن جوهرچی سابقه‌اجرای تلویزیونی را هم در کارنامه خود داشت. او در سال ۱۳۸۹ در برنامه ویژه ماه رمضان شبکه سوم سیما به نام مامعسل مجری گری کرد.
پیکر این هنرمند روز یکشنبه ساعت ۹ صبح از مقابل خانه سینما به سمت بهشت زهرا تشییع شده و در قطعه هنرمندان آرام خواهد گرفت.

-

انتقاد از اختصاص بدترین زمان

نمایش برای «رهایی از بهشت»

کارگردان انیمیشن «رهایی از بهشت» با انتقاد از اختصاص بدترین زمان نمایش به این فیلم در کاخ رسانه‌های جشنواره فیلم فجر، رویکرد مسوولان سینمایی نسبت به این هنرصنعت ملی را نادرست دانست.
علی نوری اسکویی، کارگردان فیلم سینمایی انیمیشن «رهایی از بهشت» گفت: در گذشته هر کسی یا هر چیزی تک بود بیشتر تحویل گرفته می‌شد ولی گویا جشنواره فیلم فجر از این قاعده مستثنا است و انیمیشنی مانند «رهایی از بهشت» که بعد از ۴ سال تلاش نزدیک به ۱۰۰ نفر از فعالان در این عرصه ساخته شده است در شرایط مناسبی در کاخ جشنواره اکران نمی‌شود.
وی بیان کرد: هرچند انیمیشن «رهایی از بهشت» به بخش سودای سیمرغ راه پیدا کرده است اما به جای اینکه شرایط مناسبی برای دیده شدن آن در کاخ جشنواره و برای اهالی رسانه فراهم کنند، آخرین سانس در آخرین روز را برگزاری این رویداد مهم هنری را برای آن در نظر گرفتند.

-

اقباشاوی: سینمای دفاع مقدس دچار عقبگرد شده‌است
دانش اقباشاوی، کارگردان سینما، در حاشیه برگزاری جشنواره فجر گفت: سینمای دفاع‌مقدس بسیار سینمای جذابی است، چرا که ما یک دفاع‌مقدس داشته‌ایم که پر از درام و قهرمان است. به گزارش تسنیم، وی اظهار داشت: یکی از مضلات ما در حال حاضر در سینما این است که فیلم‌های‌مان قهرمان ندارد. سینمای دفاع‌مقدس سینمایی است که می‌تواند سینمای پرفروش و پرتماشگری باشد. من می‌توانم شما را ارجاع بدهم به فیلم‌های «سرزمین خورشید»، «سفر به چذابه» و «کودک و اسلحه» که بسیار فیلم‌های جذابی بودند؛ متأسفانه نمی‌دانم چرا اینقدر در ساخت فیلم‌های دفاع‌مقدس عقبگرد کرده‌ایم. دفاع‌مقدس ما پر از قهرمانی، سلحشوری و درام است. جای تأسف است که بگویم سینمای دفاع‌مقدس ما در حال حاضر راكد مانده است.

نگاهی به آثار اکران شده در روزهای چهارم و پنجم جشنواره سی‌وپنجم فیلم فجر

انزوای فرم گرفتگی

که باید مورد توجه مخاطبان نیز قرار نگرفت. «انزوا» مرتضی‌علی عباس‌میرزایی سالان پر برج میلاد را تجربه کرد. پس از آن «مادری» رقیه توکلی اکران شد که مورد استقبال قرار نگرفت.

-

محسن خسروی: «چه قدر خوبه که یه فیلمی مجبور ت نکنه برای خیلی فکر کردن»، اولین جمله شد که جمعیت زیادی هنگام نمایش فیلم از سالن خارج شدند. در نمایش‌های روز دوم «بدون تاریخ، بدون امضا» اگرچه نمرات مناسبی از منتقدان گرفت اما از کار قبلی جلیوند، طبعی‌تر ظاهر شد. «ماه گرفتگی» که به حوادث سال ۸۸ می‌پرداخت، نتوانسته بود درام را خلق کند. از این منظر انطور

نگاه

سعيدسبک‌دست: پدیده «آزادگی» که با سن و سال پیداکردن فرزندان دهه هفتادی برخی مسوولان، جاهل‌پو و اشرافی، این روزها به اوج خود رسیده است، یکی از مدموم‌ترین پدیده‌هایی است که عاصه مردم در مواجهه با آن حسی درامیخته از اعتراض و نفرت دارند. «آزادادگی» اگرچه پدیده‌ای نوظهور نیست اما عوارضی که ماحصل رشد آن امروز دامن جامعه را گرفته، بیشتر شده است. دستیابی به رانت‌های کلان، گماشته شدن در پست‌های مهم کشور در سنین پایین (که از ادعاعات رئیس دولت سازندگی و درباره فرزندانش بود)، استفاده از پول‌های بادآورده در حوزه‌های مختلف و رفتارهایی از جنس دوردور کردن یا خودروهای گرانیقیمت که اخیراً از آن به «جولان دادن جوان‌های سرسخت غرور ثروت» تعبیر شد و موارد خلاف ارزش دیگر، از عوارضی است که این روزها بشدت ذهن طبقه متوسط را به خود

آباجان

محسن شه‌میرزادی: ادای دین هاتفت علیمردانی به آباجان و هم‌کلاسی‌هایش در سال ۶۵، اثری در ژانر سینمای اجتماعی دهه جنگ را رقم زده است. از آنجا که تاریخ ایران در دهه ۶۰ بیش از هر چیزی با جنگ پیونده خورده، سینمای جنگ نیز برجستگی بیشتری در این برهه دارد، این در حالی است که کمتر آثاری بازمانیمی زندگی اجتماعی ایرانیان در خارج از میدان نبرد را برعهده داشته‌اند.تجربه عینی علیمردانی در زنجان دهه جنگ، تنها در رعایت میزانش‌ها توفیق داشته است، هرچند او سعی کرده با خلق کاراکترهایی که هر کدام نماینده قشری از جامعه هستند یک اجتماع کوچک از ایران دهه ۶۰ پدید آورد. اگرچه این بازمانی، روایت علیمردانی

-

قصه جسور، فیلم معمولی

در تمی اجتماعی مدعی پاسخ به ابهامات سال ۸۸ است اما خود آنقدر در طرح ابهامات غلو کرده است که پاسخ‌های دراماتیک و احساسی نمی‌تواند دردی از ماچرا دوا کند. بنابراین طیف‌های مختلف مخاطبان این فیلم با سردرگمی مواجهند. اگرچه تعلیق فیلمنامه تعلیق قابل اعتنایی است اما به نظر می‌رسد نه مخاطبانی که در جبهه موافق فیلم قرار می‌گیرند، نه مخالفان و نه قشر خاکستری هیچ‌کدام با این تعلیق همراه

نی‌شوند. «هادی» بازیگر نام‌پسندای قصه حتی پس از پایان فیلم و پایان فیلم و درست معرفی نمی‌شود و ابهاماتی را در پس ذهن مخاطب باقی می‌گذارد. نکته دیگر آنکه در هیچ جای فیلم اثری از کارگردان نیست. انگار کاغذی دست بازیگران داده شده و آنها خودشان هر جا هرطور خواسته‌اند بازی کرده‌اند. بازی‌ها در حد تله‌های تلویزیونی بعدازظهر جمعه است و به نظر می‌رسد اصلی‌ترین عامل این اتفاق ناتوانی در بازی گرفتن از بازیگران است. در مجموع «ماه‌گرفتگی» که درامی اجتماعی در موضوع و حوزه‌ای جسورانه است، می‌توانست بهتر از این ساخته شود؛ اگر دوقطبی غیرقابل هضمی که در فرهنگ به وجود آمده اجازه می‌داد هنرمندان و سینماگران در فضایی آزاد به ایفای نقش هنری خود بپردازند و برای بازی در آثار خاص تهدید نشوند.

فرهنگ و هنر

نگاهی به آثار اکران شده در روزهای چهارم و پنجم جشنواره سی‌وپنجم فیلم فجر

به فیلمنامه آن ندارد، در حالی که سیر فیلمنامه شدیداً کند پیش می‌رود، مدام شاهد موسیقی تند همراه با جامپ‌کات‌هایی هستیم که معنی خاصی جز پوشاندن ضعف فیلمنامه ندارند، کارگردان با کات‌های پیی در پی باعث «واقعیت‌زدایی» از این اثر شده و مخاطب به هیچ وجه نمی‌تواند خود را با شخصیت اصلی فیلم هم‌دل ببیند. اقتباس «انزوا» از کارگردانی در سینمای بالیوود بشدت مشهود است، استفاده از رنگ‌های گرم، نماهای اکشن، طراحی صحنه، پوشش و حتی آرایش صورت تمام بازیگران نیز، نمود واضحی از سینمای هند است که اگر صدای فیلم را قطع کنیم یا به زبان دیگری دوبله کنیم، تشخیص اینکه «انزوا» در ایران ساخته شده، بسیار دشوار خواهد بود، هرچند در سینمای بالیوود روح واحدی در ژانر ویژه به خود حاکم است اما مخاطب در «انزوا» متوجه نمی‌شود با چه اثری روبه‌رو است؛ درام اجتماعی کم‌دیک جنایی در ژانر وحشت؟ اما همین فرم متفاوت با تمام نقض‌هایش برای یک فیلم‌اولی، جرات و جسارتی ستودنی است، جسارتی که در دل بسیاری از کارگردان‌های باتجربه نیز پیدا نمی‌شود، هرچند انزوا متفاوت از سینمای گیشه است اما به احتمال فراوان در بازار اکران عمومی تجربه موفقی خواهد داشت. اقبال مخاطب به فیلم هندی در سینمای ایران روز به روز افزایش یافته و دور نخواهد بود که سایر فیلمسازان نیز به این سبک از فیلم‌سازی روی آورند.

در بالاترین نقطه شهر باغی بزرگ (شاید به وسعت همه نظام‌آباد) دارد، تقابل قابل فهمی برای مخاطب است. بازیگر دختر در این فیلم (گلنار) هم نمادی از متولدان دهه هفتادی و دهه هشتادی طبقه متوسط است که دنیای‌شان را با ماهواره و اینستاگرام ساخته‌اند. اشاره‌های مستقیم گلنار به سربال‌های ترکی و تأثیری که او و مادرش از این سربال‌ها گرفته‌اند، هم تأیید شکل گرفتن یک توهم دانی در این طبقه است. در این میان سوءاستفاده «آزاده» که در یک پایان‌بندی کنفیشر از این «دختر متوهم» می‌شود و به مرگ او منجر می‌گردد، نمادی از یک اختلاف کشنده است؛ «اختلافی طبقاتی» که جز با زیرچرخ‌های توسعه آزادگی رفتن پایان نمی‌یابد. فرزاری با الهام گرفتن از چند اتفاق در سال‌های اخیر «سرمایه‌سالاری» را که در نتیجه آن تحولات اجتماعی به نفع مرگ به پایان می‌رسد به چالش کشیده‌است.

نمایش دهنده‌مادر یک‌رزمنده‌وزنی کهنسال نیست. رفتار منززل معتمدآریا هیچوقت از او شخصیت نمی‌سازد، چند سکانس اولیه کاملاً تر کربزان است و ناگهان کاتالش تغییر می‌کند، مخاطب نمی‌فهمد آباجان کی فارسی سخن می‌گوید و چه زمانی ترک اصیل می‌شود، در تمام فیلم این تزلزل زبانی و رفتاری از تک تک بازیگران مشاهده می‌شود. مفهوم انتظار برای شخصیت مادر مفقودالتر نیز، تجربه موفق اما دستمالی‌شده‌ای است که کارگردان‌ها در هر برهه زمانی و مکانی برای جلب عواطف مخاطب به کار می‌برند اما به این مفهوم نیز در سطحی‌ترین شکل خود مانند سایر مفاهیم پرداخته شده است و حالات معتمدآریا هنگام شنیدن خبر پسرش بیشتر به کار تئاتر آباجان می‌آید تا فیلم سینمایی.

نبش قبر انسانیت!

قهرمان آن است. نکته دیگر اینکه فیلمساز برخلاف آنچه در «چهارشنبه ۱۹ اردیبهشت» می‌گذاشت، توانسته خود را از ورطه شعارزدگی برهاند. مثلاً در فیلمنامه، دیگر خبری از آن شخصیت نجیب و رادیکالی که می‌خواهد به هر ضرب و زوری که شده «مصلح اجتماعی» باشد نیست و در عوض با کاراکتری مواجهیم که اولاً به‌رغم درون‌گرای‌اش می‌تواند از «گذشته» بگذرد. یک حادثه به ظاهر ساده به مرور جای خود را به یک فاجعه می‌دهد و قهرمان برای بازگرداندن تعادل به زندگی‌اش محکوم است به شخم زدن این گذشته و به نبش قبر این فیلمساز شاهد به کار گرفتن تمهیدات گل‌درشتی مانند استفاده بیش از حد از

موسیقی متن یا حرکات متعدد و خونمانیانه

دوربین به سمت چهره کاراکترها جهت شیرفهم کردن مخاطب و تأکید بر مهم بودن آنچه در فیلم اتفاق می‌افتد نیستیم و می‌توان گفت فیلمساز راه و رسم خوددار بودن در انتقال دغدغه‌هایش به مخاطب و همچنین تکیه بر ساختار سینمایی به جای مضمون و محتوا را بلد شده است. اگر پس از پایان جشنواره سی‌وپنجم بازگردیم و بخوایم به رسم هر سال، «لحظات به یاد ماندنی» فیلم‌ها را مرور کنیم، «بدون تاریخ بدون امضا» با اینکه اثری خالی از ایراد نیست اما قطعاً همان فیلمی است که چیزهای زیادی از خود در ذهن‌مان بر جای گذاشته‌است.

رویدادها

اشک‌های کارگردان «انزوا»

در برج میلاد

نشست خبری فیلم «انزوا» به کارگردانی مرتضی‌علی عباس‌میرزایی در حالی در برج میلاد برگزار شد که با حاشیه‌هایی همراه بود. به گزارش ایرنا، عباس‌میرزایی خطاب به خبرنگاران گفت: نظر شما برای ادامه کار من بسیار مهم است، از مادرم تشکر می‌کنم که ۲ سال صبری کرد تا نخستین فیلم بلند سینمایی خود را بسازم چرا ساخت اولین فیلم بلند، کاری بسیار دشوار است. کارگردان این فیلم هنگامی که یکی از خبرنگاران از فیلم وی تمجید کرد؛ اشک‌هایش سرازیر شد و هنگامی که می‌خواست به سخن ادامه دغد نتوانست اما در نهایت به سختی کلام خود را همراه با گریه ادامه داد که این موضوع باعث شد اکثر عوامل فیلم نیز گریه کنند. وی گفت: ما می‌خواستیم فیلمی بسازیم و به تمام کسانی که با استعداد بی‌نظیر، از سینما میوس و ناامید رفتند، نشان دهیم می‌توانند مقاومت کنند و فیلم بسازند. عباس‌میرزایی اظهار داشت: من این فیلم را ساختم تا دوستانم سرشان را بالا بگیرند، خواستیم ثابت کنیم منزوی نیستیم و ما نیز می‌توانیم راجع به سینما صحبت کنیم.

-

خروج «آذر» و «قاتل اهلی»

از آرای مردمی جشنواره فجر

۲ فیلم سینمایی «قاتل اهلی» و «آذر» به دلیل قرار نگرفتن در جدول سینماهای مردمی در ۳ روز اول جشنواره، از رقابت سیمرغ مردمی حذف شدندبه گزارش روابط عمومی جشنواره فیلم فجر، علی آشتیانی‌پور، مدیر بخش آرای مردمی جشنواره با اعلام این مطلب گفت: طبق آیین‌نامه هر کدام از ۴۴ فیلم بخش چشم‌انداز باید در ۳ روز اول جشنواره حداقل یک سانس در جدول سینماهای مردمی داشته باشند تا وارد رقابت سیمرغ مردمی شوند و ۲ فیلم سینمایی «قاتل اهلی» و «آذر» به دلیل قرار نگرفتن در جدول سینماهای مردمی طی ۳ روز اول جشنواره، از رقابت سیمرغ مردمی حذف شدند.

ساختن فیلم سیاسی

سخت‌تر از فیلم جنگی است

نشست خبری فیلم سینمایی «ماه گرفتگی» با حضور مسعود اطیابی، کامبیز دبیربا، شهرام عبدلی و هادی انباردار در کاخ سی‌وپنجمین جشنواره فیلم فجر برگزار شد. به گزارش فارس، مسعود اطیابی با اشاره به اینکه مطمئناًفیلمش کامل نیست ونواقعی هم دارد، گفت: شاید برخی کار ما را قبول نداشته باشند اما من موضوع را از نزدیک دیدم و لمس کردم و سعی کردم کمترین تحریفی در آن صورت بگیرد. این کارگردان همچنین توضیح داد: نکته اصلی در قضیه ۸۸ این است که واقعیت‌ها و حقیقت پنهان شده در این بین متوجه نمی‌شودیم فردی که کشته می‌شود بسیاری است یا فتنه‌گر! همین برای همه ابهاماتی را ایجاد می‌کرد. در بخش دیگر انباردار تهیه‌کننده ماه‌گرفتگی درباره تجربه این ژانر سیاسی گفت: تصور می‌کردم تجربه فیلم‌های جنگی سخت است اما این کار دشوار تر بود. ما فکر می‌کردیم سال گذشته کار برای فجر آماده شود اما نشد. کسانی بودند که کار را زود قضاوت می‌کردند و فضای فراهم می‌شد که دوستان برای همکاری با ما مشکل پیدا می‌کردند اما من از تیم بازیگری و پشت دوربین راضی هستم.

-

آغاز فعالیت صداوسیمای جمهوری

اسلامی با «الله‌الله»

آهنگساز قطعه ماندگار «الله‌الله» در آستانه برگزاری مراسم بزرگداشتش در اختتامیه اولین جایزه بزرگ موسیقی انقلاب اسلامی از حس و حال ساخت این قطعه در روزهای آغازین پیروزی انقلاب گفت. به گزارش مهر، فریدون خشنود آهنگساز قطعه ماندگار «الله‌الله» که در روزهای اول پیروزی انقلاب اسلامی ایران با صدای رضا رویگری در میان مخاطبان معرفی شد، بیان کرد: اگر یک هنرمند قبل از تولید کارش فقط به این فکر کند که پس از تولید اثر قرار است از او تجلیل به عمل آید و همه برای او سوت و دست بزنند به طور حتم سخت در اشتباه است. البته شاید چنین فرآیندی برای جوانان جذاب و هیجان‌انگیز باشد اما برای من که سال‌هاست در عرصه موسیقی فعالیت می‌کنم دیگر قراردادی و تشویق و امتیازهای تأثیری روی آنچه از قبل انتخاب کردم، ندارد. وی ادامه داد: بعد از تولید قطعاتی چون «الله‌الله» که مورد استقبال مردم قرار گرفت من دیگر خود را متعلق به خودم نمی‌دانم و ایجاد چنین استقبال پرشوری را موهون وظیفه‌ای می‌دانم که در روزهای اولیه پیروزی انقلاب اسلامی داشتیم. حرکت پرشور و خون‌شدهای عزیز انقلاب اسلامی بود که من را مجاب کرد تا در یک حرکت کاملاً شخصی و معنوی دست به تولید قطعه «الله‌الله» بزنم و بسیار خوشحالم که آن سرود ماندگار آغازگر فعالیت‌های سازمان صدا و سیمای جمهوری اسلامی ایران شد.